

La lluita per la llibertat en el món d'avui

Vivim un canvi d'època. Dues de les principals curses en l'àmbit global són la intel·ligència artificial i la transició ecològica. Qualsevol país que vulgui estar a l'avantguarda cal que sigui punter en aquests dos àmbits.

La IA és la nova Revolució Industrial: la hiperconnectivitat, l'internet de les coses, la digitalització i la datificació transformen les societats modernes amb noves formes de viure. Cal estar amatents als desenvolupaments de la IA un cop s'ha establert el marc regulador amb l'aprovació del reglament europeu. Cal estar atents als bons usos i aplicacions de la IA perquè realment ens procurin una vida millor per a tothom.

El volum de la dataesfera global ha crescut exponencialment des del 2010. Internet ho ha canviat tot. Vivim l'afany de recollir dades, generar informació, definir evidències i conèixer-les enfront de les incerteses i riscos.

Un dels elements essencials per a la digitalització és la fabricació de semiconductors. Només Taiwan ja produeix més del 60% de semiconductors al món. La UE és conscient de la importància de guanyar terreny en aquest camp i el 2022 va adoptar la llei de xips europea, que ha suposat, per exemple, que s'inaugurés a Alemanya una fàbrica de xips, precisament, d'una firma taiwanesa. Per això és indispensable que l'any 2026 entri en funcionament la planta de producció de xips a Catalunya que tant hem defensat els republicans, partidaris d'un model de país industrial.

Vinculat amb l'anterior, un altre repté és la urgència en la transició energètica, amb la reducció d'emissions i l'adaptació al canvi climàtic, que és una de les amenaces més severes que patim. Sobretot si tenim en compte que el processament de dades multiplicarà per sis, en cinc anys, les necessitats de consum elèctric.

Les renovables han de prendre una envergadura colossal si no volem tro-

DIANA RIBA
DIPUTADA AL
PARLAMENT EUROPEU

KÈNIA DOMÈNECH
REGIDORA A L'AJUNTAMENT
DE PARETS DEL VALLÈS

ORIOI JUNQUERAS
EXVICEPRESIDENT
DE LA GENERALITAT

bar-nos aviat en situació de col·lapse, amb milions de persones convertides en refugiades climàtiques i espècies que desapareguin per sempre.

Catalunya, com a país mediterrani, és altament vulnerable i cal avançar en sobirania energètica verda. Si no volem dependre dels interessos de règims autocràtics, ens cal invertir molt en energies renovables. Són la forma més eficaç de guanyar sobirania, reduir costos climàtics i garantir un món interconnectat més pacífic.

Veus autoritzades del pensament econòmic mundial acaben de signar la declaració de Berlín com a contrapunt al caduc consens de Washington a l'hora de definir el paper dels estats en la política industrial, les estratègies per combatre les desigualtats i el canvi climàtic. Denuncien la manca de respostes efectives que deriven en malestar polític i populismes que amenacen la democràcia. Reivindiquen polítiques que reconnectin amb la confiança de la gent i atenguin els problemes socials: la prosperitat compartida, la feina digna, el control públic d'interessos es-

És indispensable que l'any 2026 entri en funcionament la planta de producció de xips a Catalunya que tant hem defensat

tratègics, l'equilibri entre els mercats i el bé comú i la inversió en l'administració pública innovadora i eficaç per generar oportunitats configuren un referent indiscutible per a les polítiques públiques de progrés.

Qualsevol avenç serà en un context de gran complexitat. Durant la campanya de les europees ja advertíem de l'avenç d'una internacional reaccionària creixent. Es tracta d'una aliança global que es coordina políticament i econòmicament amb l'objectiu final de deteriorar les democràcies des de les mateixes institucions. I sí, sovint finançada per règims com el de Putin.

Veiem com països occidentals esdevenen democràcies il·liberals. Són països formalment democràtics on minva la tolerància política i social, amb una dubtosa separació de poders i un estat de dret cada cop més dèbil. Una part de l'estat espanyol respon a aquests paràmetres.

Urgeix crear un contrapès europeu que blindi els avenços en matèria de drets adquirits durant dècades. Un exemple és el cordó sanitari a l'extrema dreta que hem aconseguit imposar al Parlament Europeu.

Catalunya pot i vol esdevenir una peça important d'aquesta lluita per la democràcia i la llibertat, que també ens juguem en l'economia i la tecnologia. I per això cal fer una feina ingent en l'àmbit internacional per teixir encara més aliances. Volem liderar una proposta política global que tingui com a objectiu fomentar la coordinació d'activistes, sindicats, moviments socials i partits en defensa de la democràcia, la justícia social i la sostenibilitat.

Cal unir i canalitzar aquestes energies per tal que la revolta del bé comú arribi a tot arreu. Modernitzar i fer sostenibles les nostres economies, garantir uns ecosistemes sans i construir unes democràcies lliures, fortes i socialment més justes són objectius inajornables. Catalunya ha de fer un pas endavant i actuar amb visió d'estat.

Latituds dels cavalls

SEBASTIÀ ALZAMORA

ESCRIPTOR

Hi ha coses de les quals fa il·lusió ser contemporani, com per exemple l'obra literària de Manuel Baixauli. L'autor, que no endebades és de Sueca, acaba de publicar la seva setena novel·la, *Cavall, atleta, ocell*, un pas important en una obra feta amb consciència de si mateixa, amb títols com *L'home manuscrit* i *La cinquena planta*. Els elogis que ara rep *Cavall, atleta, ocell* (publicada per Periscopi, com l'anterior novel·la de l'autor, *Ignot*) són merescuts: Baixauli és *une autre chose*, un autor amb la rara capacitat de fer-nos mirar el món, i la literatura mateixa, d'una altra manera. A *Cavall, atleta, ocell* ens conta el conflicte entre un pare i un fill i ens parla d'un fuster meticulós i obsessiu, del desemparament, de l'entotsolament, del riure, de cinema (proposa una mena de cànon, amb deu directors escollits), de la ciutat de Londres i del que vos tès vulguin. Ho fa des d'un lloc molt particular, que un altre dels grans autors de les nostres lletres, Enric Sòria, va ubicar així: "El territori que s'agita entre el somni i la vetlla és l'autèntica geografia de la literatura de Baixauli". És en aquest territori on trobareu el cavall (i l'atleta i l'ocell) del títol: no us demoreu a anar a trobar-los.

Un cavall de Przewalski –una raça de cavalls salvatges– és, per la seva banda, el protagonista d'*Al bosc vermell, un cavall fuig*, la segona i extraordinària novel·la de Marta Soldado (extraordinari: literalment, fora del que és ordinari), que li ha valgut el premi Pin i Soler de narrativa i que publica Angle. En la mesura que en el centre del relat hi viu aquest animal, la novel·la admet adjectius com posthumanista o antiespecista. Tanmateix, el gran assoliment de l'obra és oferir una fonda visió de la condició humana a través de la peripècia vital d'un cavall que és ferit de jove i que va patint diferents processos de domesticació, i successius episodis d'explotació, amb una paciència proverbial. Marta Soldado sap donar una veritat forta a la memòria corporal i emotiva de l'animal, i també confecciona retrats contrastats dels personatges humans: delicats, foscos, mai caricaturescos ni morbosos. La geografia centreeuropea en què transcorre aquesta història commovedora, bellament escrita, recorda al lector que vivim els nostres dies violents, com va advertir Nietzsche (el filòsof i el seu cavall torinès, i el film de Béla Tarr són invocats a la nota final), guaitant a l'abisme. I succeeix que l'abisme ens torna la mirada.

El títol d'aquest article és manllevat d'un llibre de Francesc Parcerisas, que al seu torn el va agafar d'un poema de Jim Morrison convertit en cançó amb el seu grup, The Doors. El poema de Morrison parla dels mariners d'un vaixell que llancen per la borda uns cavalls, a fi d'alleugerir la càrrega. Parcerisas ha publicat enguany dues *plaquettes* de poemes esplèndides (*Branquillons*, amb el segell Edicions 96, de València, i una altra, *Tothora fos encís*, amb les Edicions de la Universitat de Barcelona). I sempre ve de gust citar-lo perquè és un poeta eminent del nostre temps.

DE FIT A FIT

El diputat de Vox condemnat per maltractament és finalista d'un premi d'Igualtat a València

JORDI DURÓ